

Bolesław Ginter, Anna Dagnan

Gość, pow. Pajęczno

Informator Archeologiczny : badania 2, 12-13

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badania dostarczyły istotnych materiałów do charakterystyki górnego poziomu kulturowego, wskazując związki /w zakresie techniki i typologii/ pomiędzy dwoma poziomami kulturowymi jaskini.

GOJŚC. pow. Pajęczno

Zakład Archeologii Polski
Uniwersytetu Jagiellońskiego
w Krakowie

Badania prowadził dr Bolesław Ginter, przy współudziale mgr Anny Dagnan i studentów Archeologii Polski U. J. Finansował U. J. Trzeci sezon badań. Pracownie krzemieniarskie z okresu późnego paleolitu.

Kontynuowano badania wykopaliskowe stanowiska położonego na ośmiometrowym tarasie piaszczysto-żwirowym lewego brzegu Warty, na zachód od wsi Gojście. Wykop tegoroczny zajął powierzchnię około 40 m². Przylegał bezpośrednio do ubiegłorocznego wykopu II/67. W obrębie wykopu odkryto kilkadziesiąt tysięcy wyrobów krzemienych, zalegających przede wszystkim w iluwium piaszczystym, oraz częściowo we współczesnej próchnicy.

W materiale wykopaliskowym przeważały odłupki z różnych faz wstępnej i naprawczej obróbki obłupki i rdzeni. O wiele rzadsze były tzw. odpadki charakterystyczne rdzeni i wióry; te ostatnie najczęściej nieregularne, lub uszkodzone. Obłupnie, rdzenie i narzędzia stanowiły grupę liczącą kilkaset okazów. Rdzenie w dużej części zaczątkowe, przeważnie dwupiętowe, lub ze zmienioną orientacją, formowane na sposób rdzeni dwupiętowych, najczęściej o pełnej zaprawie przygotowawczej. Narzędzia typu nakopalnianego /m. in. ciosaki i narzędzie ciosakowate/ i parenaście okazów narzędzi podomowych.

Wyroby skupione były w kilku krzemienicach pracownianych, o średnicach 1,5 m do ok. 3 m. Najbogatsza liczyła ponad 10.000 okazów. Narzędzia podomowe stanowiły uzupełnienie zespołu podomowego cyklu mazowszańskiego, odkrytego w roku ubiegłym. Jest on interesujący ze względu na obecność kilkudziesięciu drapaczy i odłupków retuszowanych w typie skrobaczy, przy paru ryloch i pojedynczych liściakach. Całość stanowiska należy zaliczyć do cyklu mazowszańskiego.

GORY ŚWIĘTOKRZYSKIE /północny stok/ Zakład Paleolitu IHKM
powiaty: Lipsko, Starachowice, Radom, PAN w Warszawie
Szydłowiec

Badania prowadzili doc.dr Romuald Schild i dr Hanna Więtkowska. Finansował IHKM PAN, przy współpracy Państwowego Muzeum Archeologicznego i Dowództwa Warszawskiego Okręgu Wojskowego. Pierwszy sezon badań. Stanowiska kopalniane i pracowniane /przykopalniane/ z okresu późnego paleolitu, mezolitu, neolitu i z epoki brązu.

Badania miały na celu inwentaryzację i rozpoznanie punktów wydobywania krzemienia czekoladowego w pasmie wapieni kiemerydzkich północnego obrzeżenia Gór Świętokrzyskich. Pasma to biegnie od Bałtowa do Nowego Miasta nad Pilicą. Większość zarejestrowanych punktów wydobywania była znana już prof. prof. J. Samsonowiczowi i S. Krukowskiemu w okresie międzywojennym.

Ogółem stwierdzono obecność 16 lub 17 punktów wydobywania krzemienia czekoladowego różnych odmian. Ich lokalizacja jest następująca: Prędocin, pow. Starachowice - 1; Iżża, pow. Starachowice - 1; Polany, pow. Radom - 3 lub 4; Polany Kolonie, pow. Radom -